

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/119/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214200100
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214200100.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa vo veci navrhovateľa P., bytom W. nad W., O., zastúpeného advokátom JUDr. F. P., W. nad W., H. XXX/X, proti odporcovi F., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom W., F. XX, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neexistencie pohľadávky, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 16. novembra 2015 č. k. 6C/5/2014- 146 v senáte jednomyseľne, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením zo dňa 16. novembra 2015 č. k. 6C/5/2014- 146 súd prvého stupňa konanie v časti o určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom dňa 01.10.2003 je neplatná, zastavil. Odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 349,45 eur, na účet jeho právneho zástupcu a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že čiastočným rozsudkom zo dňa 7.7.2014 č. k. 6C/5/2014-95 určil, že záväzok navrhovateľa zaplatiť pohľadávku odporcu s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 01.10.2003 neexistuje, a uviedol, že vo zvyšnej časti, vrátane trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím. Uvedený čiastočný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.7.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.5.2015 č. k. 6Co/824/2014-123, ktorým odvolací súd predmetný čiastočný rozsudok potvrdil. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 16.11.2015 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že na podanom návrhu netrvá, berie ho späť v časti týkajúcej sa neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Navrhovateľ uviedol, že na jednej strane považuje predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú z dôvodu, že v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka je možné vykonať zrážky zo mzdy až po zročnosti veriteľovej pohľadávky, teda nie je možné zabezpečovať budúcu pohľadávku a tiež vzhľadom na formulárovú zmluvu, ktorú nemohol navrhovateľ vopred ovplyvniť, a ak chcel získať spotrebiteľský úver od odporcu, musel ju podpísať, teda aj neplatnosť v zmysle § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka; na druhej strane však súd rozhodol rozsudkom zo dňa 7.7.2014, že záväzok navrhovateľa zaplatiť pohľadávku odporcu s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX z 1.10.2003 neexistuje, a keďže spornou dohodou o zrážkach zo mzdy je zabezpečený práve záväzok, ktorý bol určený, že neexistuje, je navrhovateľ toho názoru, že odporca sa na základe spornej dohody o zrážkach zo mzdy nebude môcť viac platne domáhať zrážok zo mzdy navrhovateľa, a preto navrhovateľ navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil a pri celkovom rozhodovaní o náhrade trov konania priznal navrhovateľovi náhradu trov konania voči odporcovi. Súd konanie v tejto časti zastavil. Navrhovateľ bol úspešný v časti, v ktorej sa rozhodovalo o predbežnom opatrení, nakoľko súd vyhovel jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ bol úspešný aj v časti určenia, že záväzok navrhovateľa zaplatiť pohľadávku odporcu s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 01.10.2003 neexistuje. Vo zvyšnej časti súd na návrh navrhovateľa konanie zastavil. Hoci navrhovateľ v tejto časti (o

určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom dňa 01.10.2003 je neplatná) podal návrh na začatie konania, ktorý neskôr vzal späť, súd zastavenie konania v uvedenej časti nepovažuje za zavinenie navrhovateľa, nakoľko dôvodom späťvzatia bolo, že súd rozhodol čiastočným rozsudkom, že záväzok navrhovateľa zaplatiť pohľadávku odporcu z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 01.10.2003 neexistuje, a teda je zrejmé, že odporca sa už nebude môcť platne domáhať zrážok zo mzdy navrhovateľa. Cieľom oboch návrhov, teda návrhu na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy aj návrhu na určenie neexistencie pohľadávky, bolo v konečnom dôsledku, aby odporca nevykonával zrážky zo mzdy navrhovateľa. Ak došlo k splneniu tohto cieľa už čiastočným rozsudkom, nebolo potrebné pokračovať v konaní o druhom návrhu, teda druhý návrh (určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy) sa stal bezpredmetným z dôvodu právoplatného čiastočného rozsudku. Na základe uvedeného, nakoľko zastavenie konania nenastalo ani pre zavinenie navrhovateľa ani odporcu, súd dospel k záveru, že je potrebné aplikovať vo vzťahu k zastavenej časti ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., teda v zastavenej časti žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Nakoľko navrhovateľ bol úspešný v časti, v ktorej sa rozhodovalo o predbežnom opatrení a v časti o určenie, že záväzok navrhovateľa zaplatiť pohľadávku odporcu s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 01.10.2003 neexistuje, súd o trovách v týchto častiach konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania (výrok II. tohto uznesenia). Dňa 16.11.2015 bolo tunajšiemu súdu doručené vyčíslenie náhrady trov konania navrhovateľa titulom trov právneho zastúpenia v sume 419,46 eur za: 1. úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom dňa 14.01.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,87 eur, 2. úkon právnej služby - návrh na súd zo dňa 15.01.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,87 eur, 3. úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 13.02.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,87 eur, 4. úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11.03.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,87 eur, 5. úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 07.07.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,87 eur, 6. úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 05.09.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,87 eur, 6 x režijný paušál v roku 2014 - 6 x 8,04 eur = 48,24 eur. Súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal náhradu trov konania (výrok II. uznesenia) za 1. úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 14.01.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,85 eur (nie v sume 61,87 eur, nakoľko jedna trinástina výpočtového základu 804 eur je zaokrúhlené 61,85 eur), 2. úkon právnej služby - návrh na súd zo dňa 15.01.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,85 eur, 3. úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11.03.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,85 eur, 4. úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 07.07.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,85 eur, 5. úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 05.09.2014 [podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b), § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.] - v sume 61,85 eur, 5 x režijný paušál v roku 2014, t. j. 5 x 8,04 eur = 40,20 eur. Súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľa za vyjadrenie zo dňa 13.02.2014, nakoľko takéto vyjadrenie sa v súdnom spise nenachádza. Na základe uvedeného trovy konania navrhovateľa z titulu nákladov právneho zastúpenia navrhovateľa predstavujú sumu 349,45 eur za. V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť náhradu trov konania vo výške 349,45 eur právnenmu zástupcovi navrhovateľa. Súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť trovy konania do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu do výroku II. o náhrade trov podal odporca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku II. o náhrade trov konania vo výške 349,45 Eur. V odvolaní uviedol, že trovy druhostupňového konania už boli raz uhradené na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne a iné trovy si navrhovateľ neuplatňoval. Tretí úkon právnej služby považujú za neopodstatnený, nakoľko vyjadrenie zo dňa 13.02.2014 bolo možné spolu s vyjadrením zo dňa 11.03.2014 predniesť na ústnom pojednávaní dňa 07.07.2014.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedol, že je pravdou, že uplatnený úkon právnej služby za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11.03.2014 v sume 61,85 eur bol priznaný rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.5.2015 č. k.

6Co/824/2014-123, na druhej strane však podľa jeho názoru nebolo správne nepriznať mu náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie zo dňa 13.02.2014, nakoľko takéto vyjadrenie sa v súdnom spise nenachádza. Nedopatrením uviedol vo vyčíslení trov právneho zastúpenia nesprávny dátum vyjadrenia, malo ísť o vyjadrenie zo dňa 21.03.2014 k vyjadreniu odporcu zo dňa 13.02.2014. Odrátaním úkonu právnej služby č. 6 za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11.03.2014 a prirátaním právneho úkonu č. 3 za vyjadrenie zo dňa 21.03.2014 sa napadnutý výrok II. uznesenia nezmení. V skutočnosti poskytol klientovi viac úkonov právnej služby, ktoré si neuplatňoval.

Krajský súd ako odvolací súd vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 z týchto dôvodov:

Odvolaním bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa iba vo výroku II. o uložení povinnosti k náhrade trov konania, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť uznesenia.

Odvolací súd sa za súhlasného vyjadrenia navrhovateľa stotožnil s námietkou odporcu, že trov druhostupňového konania, ktoré predstavuje len odmena advokáta a jeho hotové výdavky za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11.03.2014 v sume 69,89 Eur, boli už priznané právoplatne rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.5.2015 č. k. 6Co/824/2014-123. Preto ich nebolo možné v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa opätovne (duplicitne) priznať.

Stotožnil sa však aj s námietkou vo vyjadrení navrhovateľa, že výrok napadnutého rozhodnutia o náhrade trov konania je správny, pretože mu podľa odôvodnenia zároveň bola nesprávne nepriznaná náhrada trov v sume 69,89 Eur za vo vyčíslení uvedený 3. úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 21.03.2014, ktorý nesprávne v dôsledku chyby v písaní označil za vyjadrenie zo dňa 13.02.2014. Odvolací súd sa s touto námietkou stotožnil. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ skutočne vykonal úkon a podal na súd písomné vyjadrenie zo dňa 21.03.2014 a zároveň si uplatnil a vyčísлил náhradu trov aj za tento úkon (len chybou v písaní nesprávne vo vyčíslení označené ako vyjadrenie zo dňa 13.02.2014). Má teda právo na náhradu trov za tento úkon právnej služby v zmysle § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.. Pri rozhodovaní o vznesenej námietke navrhovateľa o nesprávnosti odôvodnenia až vo vyjadrení k odvolaniu, odvolací súd prihliadol na procesné ustanovenie § 202 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolací súd sa v danom prípade nestotožnil s námietkami odporcu uvedenými v odvolaní, že vyjadrenie zo dňa 13.02.2014 (správne 21.03.2014) bolo možné spolu s vyjadrením zo dňa 11.03.2014 predniesť na ústnom pojednávaní dňa 07.07.2014. Vyjadrenie zo dňa 11.03.2014 bolo vyjadrením k odvolaniu odporcu proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia, a preto je z podstaty veci zrejmé, že nemohlo byť prednesené na ústnom pojednávaní konanom vo veci samej. Okrem toho vo všeobecnosti platí, že žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje navrhovateľa v podaní vyjadrenia v písomnej forme. Takýto úkon vyhláška č. 655/2004 Z. z. označuje za úkon právnej služby /§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z./ . Uvedené úkony boli vykonané hospodárne a účelne vzhľadom na právnu zložitosť veci.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa o trovách konania je v konečnom dôsledku vecne správny, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Toto právo si navrhovateľ v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .